

بخشنامه های مالیاتی

دادنامه شماره 412 مورخ 1392/06/25 صادره از هیأت عمومی دیوان عدالت اداری مبنی بر ابطال بند 9 بخشنامه شماره 28345/2401/232 مورخ 1385/07/18 سازمان	موضوع
---	-------

شماره: 21688/230/د

تاریخ: 05/08/1392

پیوست: دارد

مخاطبین/ ذینفعان

امور مالیاتی شهر و استان تهران

ادارات کل امور مالیاتی

موضوع

ارسال رأی هیأت عمومی دیوان عدالت اداری موضوع دادنامه شماره 412 مورخ 25/6/1392

به پیوست تصویر دادنامه شماره 412 مورخ 1392/06/25 صادره از هیأت عمومی دیوان عدالت اداری مبنی بر ابطال بند 9 بخشنامه شماره 28345/2401/232 مورخ 1385/07/18 سازمان متبع در خصوص پرداختهای انجام شده طبق قوانین بودجه سالانه کشور، جهت اطلاع و اقدام لازم ابلاغ می گردد.

بنابراین در اجرای قسمت اخیر ماده 147 قانون مالیاتهای مستقیم در مواردی که هزینه‌ای در این قانون پیش‌بینی نشده یا بیش از نصاب‌های مقرر در این قانون بوده ولی پرداخت آن به موجب قانون و یا مصوبه هیأت وزیران صورت گرفته باشد قابل قبول خواهد بود.

لازم است در زمان رسیدگی به پرونده های مالیاتی و بررسی این گونه هزینه ها به نکات زیر توجه شود:

1- پرداخت های انجام شده براساس قوانین و مصوبه های هیأت وزیران از نظر استانداردهای حسابداری به عنوان هزینه پذیرفته شده باشد(طبق استانداردهای حسابداری هزینه عبارتست از کاهش در حقوق صاحبان سرمایه بجز مواردی که به ستانده صاحبان سرمایه مربوط می شود). بدیهی است مبالغی که به موجب قوانین و مصوبه های هیأت وزیران پرداخت می گردد لیکن ماهیت هزینه نداشته و جنبه سرمایه گذاری و یا پرداخت مطالبات یا دیون و ... را دارد بعنوان هزینه قابل شناسایی نمی باشد، مگر اینکه در قانون یا مصوبه هیأت وزیران عنوان "هزینه" یا "کسر از درآمد مشمول مالیات آن" تصریح شده باشد.

2- درصورتی که به موجب قوانین و مصوبه های هیأت وزیران برای انجام هزینه مذکور ترتیبات یا شروط خاصی و یا آین نامه و دستورالعملی بیش بینی شده است رعایت آین نامه مورد نظر کنترل شود.

در ضمن با توجه به ماده 13 قانون تشکیلات و آین دادرسی دیوان عدالت اداری، اثر ابطال بند 9 بخشنامه مذکور از تاریخ صدور رأی هیأت عمومی دیوان عدالت اداری (25/6/1392) می باشد و قبل از صدور رأی مذکور حکم موضوع بند 9 بخشنامه مورد نظر جاری می باشد.

حسین وکیلی

معاون مالیات های مستقیم

شماره دادنامه: 412

تاریخ دادنامه: 25/6/1392

کلاسه پرونده: 89/718

موضوع رأی: ابطال بند 9 بخشنامه شماره 18/7/1385 - 28341/2401/232 سازمان امور مالیاتی کشور

شاکی: شرکت سهامی ذوب آهن اصفهان

مرجع رسیدگی: هیأت عمومی دیوان عدالت اداری

گردش کار: شرکت سهامی ذوب آهن اصفهان به موجب دادخواستی ابطال بند 9 بخشنامه شماره 232/28341/2401/232

1385/07/18 سازمان امور مالیاتی کشور را خواستار شده و در جهت تبیین خواسته اعلام کرده است که:

"احتراما، به استحضار می‌رساند شرکت سهامی ذوب آهن اصفهان در اجرای تبصره 1 ماده 98 آین نامه استخدامی شرکت

که طی شماره 57281/ت 21195 ت 25/7/1378- مکلف است در صورت کمبود وجود صندوق

بازنیستگی اعتبارات لازم برای پرداخت مستمری بازنشستگان و سایر مستمری‌گیران را تأمین نماید و در همین راستا طی

سالیان گذشته وجودی را به آن صندوق واریز کرده که وفق مقررات ماده 147 قانون مالیات‌های مستقیم به عنوان هزینه غیرقابل قبول تلقی و از درآمد مشمول مالیات شرکت کسر شده است لیکن سازمان امور مالیاتی اخیراً استناد به قسمت اخیر بند 9 بخشنامه فوق‌الاعشار حاضر به قبول وجود واریزشده به صندوق بازنیستگی به عنوان هزینه قابل قبول نمی‌باشد که تصمیم متخذه با مقررات قسمت اخیر ماده 147 قانون صدرالاعشار مبنی بر این که در مواردی که هزینه‌ای در این قانون پیش‌بینی شده و یا بیش از نصاب‌های مذکور در این قانون بوده ولی پرداخت آن به موجب قانون یا مصوبه هیأت وزیران صورت گرفته باشد قابل قبول خواهد بود و نیز مقررات قسمت اخیر بند 9 بخشنامه مذکور در فوق که هزینه معموله را در صورت شمول قسمت اخیر ماده 147 و تبصره 5 ماده 105 قانون مالیات‌های مستقیم باشد قابل کسر دانسته است مغایرت دارد علی‌هذا در حدود مقررات مواد 7 و 18 قانون توسعه برنامه چهارم که شرکتهای مندرج در لیست واگذاری به بخش خصوصی را مشمول قانون تجارت تلقی کرده و نیز مقررات مواد 13 و 14 و 15 و 19 قانون دیوان عدالت اداری و مقررات ماده 147 قانون مالیات‌های مستقیم و مندرجات تصویب‌نامه 1371/9/22 هیأت وزیران که تصویر آن پیوست شکوایه ایفاد می‌شود از هیأت عمومی دیوان عدالت اداری استدعا دارد بدوا با صدور دستور موقت مبنی بر توقف تصمیم سازمان مشتکی‌عنه مبنی بر عدم کسر هزینه‌های مورد بحث از درآمد مشمول مالیات و در ثانی با صدور رأی بر ابطال تصمیم متخذه از سازمان امور مالیاتی کشور مبنی بر عدم قبول وجود واریزی به صندوق بازنیستگی به عنوان هزینه موجبات تداوم مساعدت مالی شرکت سهامی ذوب آهن اصفهان با صندوق بازنیستگان فولاد را فراهم آورند.

در پی اخطار رفع نقصی که در اجرای ماده 38 قانون دیوان عدالت اداری مصوب سال 1385 برای شاکی ارسال شده بود، مدیر امور حقوقی شرکت سهامی ذوب آهن اصفهان به موجب لایحه شماره 146706-14/10/1389 توضیح داده است که:

"با سلام و صلوات بر محمد و آل محمد(ص)"

احتراماً، بازگشت به اخطاریه رفع نقص مریوط به پرونده کلاسه 8909980900039623-13/10/1389 به این شرکت ابلاغ شده است به استحضار می‌رساند خواسته این شرکت تقاضای ابطال بند 9 بخشنامه شماره 28341/2401/232-18/7/1385 سازمان امور مالیاتی کشور است و مواردی را به شرح ذیل به استحضار می‌رساند:

شرکت سهامی ذوب آهن اصفهان در اجرای تبصره 1 ماده 98 آین‌نامه استخدامی شرکت که طی شماره 57281-21195-هـ 25/11/1378 به تصویب هیأت وزیران رسیده مکلف شده است که کمبود وجود صندوق بازنیستگی و اعتبار لازم برای پرداخت مستمری بازنیستگان و سایر مستمری‌گیران را تأمین نماید و سازمان امور مالیاتی استان اصفهان مطابق مقررات قانونی ماده 147 قانون مالیات‌های مستقیم مصوب 1380/11/27 کلیه پرداخت‌های انجامشده به صندوق بازنیستگی را در سال‌های 1380 تا 1384 به عنوان هزینه‌های قابل قبول تلقی و مورد پذیرش قرار داده است و در این رابطه هیچ‌گونه مالیاتی از این شرکت دریافت نکرده است لکن با استناد به بند 9 بخشنامه صدرالاشاره که اشعار می‌دارد «وجودی که در وجه خزانه یا سایر مراجعتی که قانونگذار ذکر نماید چنانچه طبق قانون مذکور یا سایر قوانین به عنوان هزینه قابل قبول اعلام شود و یا از مأخذ درآمد مشمول مالیات قابل وصول باشد در این صورت براساس قسمت اخیر ماده 147 قانون مالیات‌های مستقیم وجود پرداختی مذکور به عنوان هزینه قابل قبول سال پرداخت تلقی می‌شود و در غیر این صورت به عنوان هزینه قابل قبول تلقی نخواهد شد سازمان امور مالیاتی اصفهان و با استناد به قسمت اخیر بند 9 بخشنامه فوق وجود پرداختی به حساب صندوق بازنیستگی را صرفاً به دلیل عدم «قید قابل قبول بودن» و اعلام آن در قانون یا مصوبه هیأت وزیران موردنظر قرار نداده و کلیه مالیات‌های وجود پرداختی از سال 1388 تا 1384 را مطالبه و به حساب این شرکت منظور کرده است. حال سوال این است که چگونه سازمان امور مالیاتی اصفهان به استناد نص صريح ماده 147 قانون مالیات‌های مستقیم وجود پرداختی در سال‌های 1380 تا 1384 را به عنوان هزینه قابل قبول تلقی کرده است و آن را معاف از مالیات دانسته و پس از صدور بخشنامه مذکور و تفسیر موضع قانون به نفع خود مبنی بر اینکه «می‌باشد در متن قانون و یا مصوبه هیأت وزیران به طور خاص وجود پرداختی به عنوان هزینه‌های قابل قبول قید و اعلام گردد.» وجود پرداختی در سال‌های 1385 تا 1388 را به عنوان هزینه غیرقابل قبول تلقی و معادل 25% آن را به عنوان مالیات موردنظر مطالبه قرار داده است.

همان‌گونه که مستحضرید قانونگذار در ماده 147 قانون مالیات‌های مستقیم با تصویب یک قاعده کلی و عام پرداخت وجودی که به موجب قانون یا مصوبه هیأت وزیران صورت گرفته باشد را مشمول هزینه‌های قابل قبول دانسته و هیچ‌گونه حکمی در خصوص اعلام آن به طور خاص صادر نکرده است. همچنین در بند (د) ماده 148 قانون مالیات‌های مستقیم کلیه پرداخت در خصوص حقوق بازنیستگی طبق مقررات استخدامی موسسه و قوانین موضوعه به عنوان هزینه‌های قابل قبول تعیین شده است، لذا تصمیمات رئیس کل سازمان امور مالیاتی کشور طی بند 9 بخشنامه، خارج از حدود اختیارات و صلاحیت آن مرجع و تفسیر موضع قانون به نفع سازمان امور مالیاتی و وصول مالیات خلاف قوانین موضوعه است که موجب تضییع حقوق اشخاص ثالث از جمله این شرکت شده و این شرکت را مکلف می‌نماید معادل مبلغ 1/016/182/1384-746/943/182/1 میلیار دیوان مالیات متعلقه برخلاف مقررات به سازمان امور مالیاتی اصفهان پرداخت نماید. لذا از قضات فاضل هیأت عمومی دیوان عدالت اداری تقاضا دارد با امعان نظر به اینکه تبصره 1 ماده 98 آین‌نامه استخدامی شرکت توسط هیأت وزیران تصویب شده و کلیه پرداخت‌ها به صندوق بازنیستگی براساس مصوبه فوق به عنوان هزینه‌های قابل قبول است ضمن نقص و ابطال بند 9 بخشنامه صدرالاشاره به دلیل مغایرت آن با ماده 147 و بند «د» ماده 148 قانون مالیات‌های مستقیم به منظور جلوگیری از تضییع حقوق این شرکت مطابق مقررات ماده 30 قانون دیوان عدالت اداری اثر ابطال بند 9 بخشنامه را از زمان تصویب آن اعلام فرمایند. کلیه اسناد و مدارک مثبته به پیوست ایفاد می‌شود."

بخشنامه شماره 232-1385/7/1384-28341/2401/232 در قسمت مورد اعتراض به قرار زیر است:

"9- پرداخت‌های انجامشده طبق قوانین بودجه سالانه کشور:

در مواردی که به موجب قوانین مصوب، اشخاص مکلف به پرداخت وجودی در وجه خزانه یا سایر مراجعتی که قانونگذار ذکر نماید، باشد چنانچه طبق قانون مذکور یا سایر قوانین به عنوان هزینه قابل قبول اعلام شود و یا از مأخذ درآمد مشمول مالیات قابل وصول باشد در این صورت براساس قسمت اخیر ماده 147 قانون مالیات‌های مستقیم وجود پرداختی مذکور به

عنوان هزینه قابل قبول سال پرداخت تلقی و به استناد تبصره 5 ماده 105 از درآمد مشمول مالیات اشخاص قابل کسر خواهد بود در غیر این صورت به عنوان هزینه قابل قبول تلقی نخواهد شد".

در پاسخ به شکایت مذکور، مدیرکل دفتر حقوقی سازمان امور مالیاتی کشور، بهموجب لایحه شماره 7019/212/ص - 25/3/1390 توضیح داده است که:

"در خصوص پرونده کلاسه 8909980900039623 8 موضوع دادخواست شرکت سهامی ذوب آهن اصفهان به خواسته ابطال بند 9 بخشنامه شماره 18/7/1385- 28341/2401/232 اقانون مالیات‌های مستقیم هزینه‌های قابل قبول برای تشخیص درآمد مشمول مالیات به شرحی که به موجب حکم ماده 147 اقانون مالیات‌های مستقیم هزینه‌های قابل قبول برای تشخیص درآمد مشمول مالیات به شرحی که ضمن مقررات این قانون مقرر می‌شود عبارت است از هزینه‌هایی که در حدود متعارف متکی به مدارک بوده است و منحصراً مربوط به تحصیل درآمد موسسه در دوره مالی مربوط به رعایت حد نصاب‌های مقرر باشد. در مواردی که هزینه‌ای در این قانون پیش‌بینی نشده یا بیش از نصاب‌های مقرر در این مقررات بوده ولی پرداخت آن به موجب قانون و یا مصوبه هیأت وزیران صورت گرفته باشد قابل قبول خواهد بود. شرکت شاکی اظهار کرده است به موجب مصوبه هیأت وزیران مکلف شده در صورت کمبود وجود صندوق بازنیستگی اختیارات لازم برای پرداخت مستمری بازنیستگان و سایر مستمری بگیران را تأمین نمایند که در همین راستا وجوهی را به صندوق یادشده واریز کرده است که به دلیل عدم پذیرش هزینه کمک به صندوق مذکور معتبر موضع بوده و تقاضای ابطال بند 9 بخشنامه معتبر عنه را دارد در این ارتباط شایان ذکر است:

اولاً: صندوق موصوف دارای شخصیت حقوقی مستقل بوده و هزینه کمک به این صندوق از مصادیق هزینه موضوع بند 2 حکم ماده 148 اقانون مالیات‌های مستقیم تلقی نمی‌شود.

ثانیاً: نسبت به هزینه پرداختی شاکی شرایط مندرج در ماده 147 مذکور تأمین نشده و در واقع پرداختی بابت تأمین کسری حقوق بازنیستگان از وظایف صندوق مزبور بوده نه شرکت شاکی و ارتباط استخدامی و کاری کارکنان بازنیسته با شرکت ذوب آهن قطع شده است.

ثالثاً: قبل از صدور بخشنامه معتبر عنه آن قسمت از هزینه‌های قانونی بندهای ۵-۶-۷-۸-۹-۱۰-۱۱-۱۲-۱۳-۱۴-۱۵-۱۶-۱۷-۱۸-۱۹-۲۰-۲۱-۲۲-۲۳-۲۴-۲۵-۲۶-۲۷-۲۸-۲۹-۳۰-۳۱-۳۲-۳۳-۳۴-۳۵-۳۶-۳۷-۳۸-۳۹-۴۰-۴۱-۴۲-۴۳-۴۴-۴۵-۴۶-۴۷-۴۸-۴۹-۵۰-۵۱-۵۲-۵۳-۵۴-۵۵-۵۶-۵۷-۵۸-۵۹-۶۰-۶۱-۶۲-۶۳-۶۴-۶۵-۶۶-۶۷-۶۸-۶۹-۷۰-۷۱-۷۲-۷۳-۷۴-۷۵-۷۶-۷۷-۷۸-۷۹-۷۱۰-۷۱۱-۷۱۲-۷۱۳-۷۱۴-۷۱۵-۷۱۶-۷۱۷-۷۱۸-۷۱۹-۷۲۰-۷۲۱-۷۲۲-۷۲۳-۷۲۴-۷۲۵-۷۲۶-۷۲۷-۷۲۸-۷۲۹-۷۲۱۰-۷۲۱۱-۷۲۱۲-۷۲۱۳-۷۲۱۴-۷۲۱۵-۷۲۱۶-۷۲۱۷-۷۲۱۸-۷۲۱۹-۷۲۲۰-۷۲۲۱-۷۲۲۲-۷۲۲۳-۷۲۲۴-۷۲۲۵-۷۲۲۶-۷۲۲۷-۷۲۲۸-۷۲۲۹-۷۲۲۱۰-۷۲۲۱۱-۷۲۲۱۲-۷۲۲۱۳-۷۲۲۱۴-۷۲۲۱۵-۷۲۲۱۶-۷۲۲۱۷-۷۲۲۱۸-۷۲۲۱۹-۷۲۲۲۰-۷۲۲۲۱-۷۲۲۲۲-۷۲۲۲۳-۷۲۲۲۴-۷۲۲۲۵-۷۲۲۲۶-۷۲۲۲۷-۷۲۲۲۸-۷۲۲۲۹-۷۲۲۲۱۰-۷۲۲۲۱۱-۷۲۲۲۱۲-۷۲۲۲۱۳-۷۲۲۲۱۴-۷۲۲۲۱۵-۷۲۲۲۱۶-۷۲۲۲۱۷-۷۲۲۲۱۸-۷۲۲۲۱۹-۷۲۲۲۲۰-۷۲۲۲۲۱-۷۲۲۲۲۲-۷۲۲۲۲۳-۷۲۲۲۲۴-۷۲۲۲۲۵-۷۲۲۲۲۶-۷۲۲۲۲۷-۷۲۲۲۲۸-۷۲۲۲۲۹-۷۲۲۲۲۱۰-۷۲۲۲۲۱۱-۷۲۲۲۲۱۲-۷۲۲۲۲۱۳-۷۲۲۲۲۱۴-۷۲۲۲۲۱۵-۷۲۲۲۲۱۶-۷۲۲۲۲۱۷-۷۲۲۲۲۱۸-۷۲۲۲۲۱۹-۷۲۲۲۲۲۰-۷۲۲۲۲۲۱-۷۲۲۲۲۲۲-۷۲۲۲۲۲۳-۷۲۲۲۲۲۴-۷۲۲۲۲۲۵-۷۲۲۲۲۲۶-۷۲۲۲۲۲۷-۷۲۲۲۲۲۸-۷۲۲۲۲۲۹-۷۲۲۲۲۲۱۰-۷۲۲۲۲۲۱۱-۷۲۲۲۲۲۱۲-۷۲۲۲۲۲۱۳-۷۲۲۲۲۲۱۴-۷۲۲۲۲۲۱۵-۷۲۲۲۲۲۱۶-۷۲۲۲۲۲۱۷-۷۲۲۲۲۲۱۸-۷۲۲۲۲۲۱۹-۷۲۲۲۲۲۲۰-۷۲۲۲۲۲۲۱-۷۲۲۲۲۲۲۲-۷۲۲۲۲۲۲۳-۷۲۲۲۲۲۲۴-۷۲۲۲۲۲۲۵-۷۲۲۲۲۲۲۶-۷۲۲۲۲۲۲۷-۷۲۲۲۲۲۲۸-۷۲۲۲۲۲۲۹-۷۲۲۲۲۲۲۱۰-۷۲۲۲۲۲۲۱۱-۷۲۲۲۲۲۲۱۲-۷۲۲۲۲۲۲۱۳-۷۲۲۲۲۲۲۱۴-۷۲۲۲۲۲۲۱۵-۷۲۲۲۲۲۲۱۶-۷۲۲۲۲۲۲۱۷-۷۲۲۲۲۲۲۱۸-۷۲۲۲۲۲۲۱۹-۷۲۲۲۲۲۲۲۰-۷۲۲۲۲۲۲۲۱-۷۲۲۲۲۲۲۲۲-۷۲۲۲۲۲۲۲۳-۷۲۲۲۲۲۲۲۴-۷۲۲۲۲۲۲۲۵-۷۲۲۲۲۲۲۲۶-۷۲۲۲۲۲۲۲۷-۷۲۲۲۲۲۲۲۸-۷۲۲۲۲۲۲۲۹-۷۲۲۲۲۲۲۲۱۰-۷۲۲۲۲۲۲۲۱۱-۷۲۲۲۲۲۲۲۱۲-۷۲۲۲۲۲۲۲۱۳-۷۲۲۲۲۲۲۲۱۴-۷۲۲۲۲۲۲۲۱۵-۷۲۲۲۲۲۲۲۱۶-۷۲۲۲۲۲۲۲۱۷-۷۲۲۲۲۲۲۲۱۸-۷۲۲۲۲۲۲۲۱۹-۷۲۲۲۲۲۲۲۲۰-۷۲۲۲۲۲۲۲۲۱-۷۲۲۲۲۲۲۲۲۲-۷۲۲۲۲۲۲۲۲۳-۷۲۲۲۲۲۲۲۲۴-۷۲۲۲۲۲۲۲۲۵-۷۲۲۲۲۲۲۲۲۶-۷۲۲۲۲۲۲۲۲۷-۷۲۲۲۲۲۲۲۲۸-۷۲۲۲۲۲۲۲۲۹-۷۲۲۲۲۲۲۲۲۱۰-۷۲۲۲۲۲۲۲۲۱۱-۷۲۲۲۲۲۲۲۲۱۲-۷۲۲۲۲۲۲۲۲۱۳-۷۲۲۲۲۲۲۲۲۱۴-۷۲۲۲۲۲۲۲۲۱۵-۷۲۲۲۲۲۲۲۲۱۶-۷۲۲۲۲۲۲۲۲۱۷-۷۲۲۲۲۲۲۲۲۱۸-۷۲۲۲۲۲۲۲۲۱۹-۷۲۲۲۲۲۲۲۲۲۰-۷۲۲۲۲۲۲۲۲۲۱-۷۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲-۷۲۲۲۲۲۲۲۲۲۳-۷۲۲۲۲۲۲۲۲۲۴-۷۲۲۲۲۲۲۲۲۲۵-۷۲۲۲۲۲۲۲۲۲۶-۷۲۲۲۲۲۲۲۲۲۷-۷۲۲۲۲۲۲۲۲۲۸-۷۲۲۲۲۲۲۲۲۲۹-۷۲۲۲۲۲۲۲۲۲۱۰-۷۲۲۲۲۲۲۲۲۲۱۱-۷۲۲۲۲۲۲۲۲۲۱۲-۷۲۲۲۲۲۲۲۲۱۳-۷۲۲۲۲۲۲۲۲۱۴-۷۲۲۲۲۲۲۲۲۱۵-۷۲۲۲۲۲۲۲۲۱۶-۷۲۲۲۲۲۲۲۲۱۷-۷۲۲۲۲۲۲۲۲۱۸-۷۲۲۲۲۲۲۲۲۱۹-۷۲۲۲۲۲۲۲۲۲۰-۷۲۲۲۲۲۲۲۲۲۱-۷۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲-۷۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۳-۷۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۴-۷۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۵-۷۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۶-۷۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۷-۷۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۸-۷۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۹-۷۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۱۰-۷۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۱۱-۷۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۱۲-۷۲۲۲۲۲۲۲۲۲۱۳-۷۲۲۲۲۲۲۲۲۲۱۴-۷۲۲۲۲۲۲۲۲۲۱۵-۷۲۲۲۲۲۲۲۲۲۱۶-۷۲۲۲۲۲۲۲۲۲۱۷-۷۲۲۲۲۲۲۲۲۲۱۸-۷۲۲۲۲۲۲۲۲۲۱۹-۷۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۰-۷۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۱-۷۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲-۷۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۳-۷۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۴-۷۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۵-۷۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۶-۷۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۷-۷۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۸-۷۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۹-۷۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۱۰-۷۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۱۱-۷۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۱۲-۷۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۱۳-۷۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۱۴-۷۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۱۵-۷۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۱۶-۷۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۱۷-۷۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۱۸-۷۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۱۹-۷۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۰-۷۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۱-۷۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲-۷۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۳-۷۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۴-۷۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۵-۷۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۶-۷۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۷-۷۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۸-۷۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۹-۷۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۱۰-۷۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۱۱-۷۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۱۲-۷۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۱۳-۷۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۱۴-۷۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۱۵-۷۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۱۶-۷۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۱۷-۷۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۱۸-۷۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۱۹-۷۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۰-۷۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۱-۷۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲-۷۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۳-۷۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۴-۷۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۵-۷۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۶-۷۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۷-۷۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۸-۷۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۹-۷۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۱۰-۷۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۱۱-۷۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۱۲-۷۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۱۳-۷۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۱۴-۷۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۱۵-۷۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۱۶-۷۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۱۷-۷۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۱۸-۷۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۱۹-۷۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۰-۷۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۱-۷۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲-۷۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۳-۷۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۴-۷۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۵-۷۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۶-۷۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۷-۷۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۸-۷۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۹-۷۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۱۰-۷۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۱۱-۷۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۱۲-۷۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۱۳-۷۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۱۴-۷۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۱۵-۷۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۱۶-۷۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۱۷-۷۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۱۸-۷۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۱۹-۷۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۰-۷۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۱-۷۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲-۷۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۳-۷۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۴-۷۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۵-۷۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۶-۷۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۷-۷۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۸-۷۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۹-۷۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۱۰-۷۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۱۱-۷۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۱۲-۷۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۱۳-۷۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۱۴-۷۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۱۵-۷۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۱۶-۷۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۱۷-۷۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۱۸-۷۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۱۹-۷۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۰-۷۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۱-۷۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲-۷۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۳-۷۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۴-۷۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۵-۷۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۶-۷۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۷-۷۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۸-۷۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۹-۷۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۱۰-۷۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۱۱-۷۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۱۲-۷۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۱۳-۷۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۱۴-۷۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۱۵-۷۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۱۶-۷۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۱۷-۷۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۱۸-۷۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۱۹-۷۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۰-۷۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۱-۷۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲-۷۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۳-۷۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۴-۷۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۵-۷۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۶-۷۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۷-۷۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۸-۷۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۹-۷۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۱۰-۷۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۱۱-۷۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۱۲-۷۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۱۳-۷۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۱۴-۷۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۱۵-۷۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۱۶-۷۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۱۷-۷۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۱۸-۷۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۱۹-۷۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۰-۷۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۱-۷۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲-۷۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۳-۷۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۴-۷۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۵-۷۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۶-۷۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۷-۷۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۸-۷۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۹-۷۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۱۰-۷۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۱۱-۷۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۱۲-۷۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۱۳-۷۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۱۴-۷۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۱۵-۷۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۱۶-۷۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۱۷-۷۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۱۸-۷۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۱۹-۷۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۰-۷۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۱-۷۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲-۷۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۳-۷۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۴-۷۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۵-۷۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۶-۷۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۷-۷۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۸-۷۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۹-۷۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۱۰-۷۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۱۱-۷۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۱۲-۷۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۱۳-۷۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۱۴-۷۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۱۵-۷۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۱۶-۷۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۱۷-۷۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۱۸-۷۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۱۹-۷۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۰-۷۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۱-۷۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲-۷۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۳-۷۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۴-۷۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۵-۷۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۶-۷۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۷-۷۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۸-۷۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۹-۷۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۱۰-۷۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۱۱-۷۲۲

سازمان امور اقتصادی و دارائی استان
شورای عالی مالیاتی
اداره کل امور مالیاتی استان
هیأت عالی انتظامی مالیاتی
اداره کل
دادستانی انتظامی مالیاتی
دفتر
جامعه حسابداران رسمی ایران
دیرخانه هیأتهای موضوع ماده 251 مکرر
سازمان حسابرسی
مجله مالیات

نظر به برخی ابهامات موجود در گزارشات حسابرسی مالیاتی موضوع ماده 272 قانون مالیاتهای مستقیم و به منظور ایجاد وحدت رویه در تنظیم گزارش حسابرسی مالیاتی توسط حسابداران رسمی، موسسات حسابرسی عضو جامعه حسابداران رسمی ایران، سازمان حسابرسی و مأموران مالیاتی در خصوص موضوعات زیر مقرر می‌دارد:

۱- استهلاک زیان سنوانی:
به استناد بند 12 ماده 148 قانون مالیاتهای مستقیم زیان اشخاص حقیقی و حقوقی که از طریق رسیدگی به دفاتر آنها و با توجه به مقررات احراز گردد بدون تفکیک آن به سوابقات قبل یا بعد از اصلاحیه مورخ 27/11/1380 از درآمد سال یا سالهای بعد و حداقل تا میزان درآمد مشمول مالیات ابرازی قابل استهلاک خواهد بود.

۲- زیان (هزینه) کاهش ارزش موجودیها:
زیان (هزینه) کاهش ارزش موجودیها در هر صورت به علت عدم پیش‌بینی آن به عنوان هزینه‌های قابل قبول مالیاتی به شرح ماده 147 و 148 قانون مالیاتهای مستقیم به عنوان هزینه قابل قبول مالیاتی تلقی نخواهد شد.

۳- زیان (هزینه) کاهش ارزش سرمایه گذاریها:
زیان (هزینه) کاهش ارزش سرمایه گذاریها در هر صورت به علت عدم پیش‌بینی آن به عنوان هزینه‌های قابل قبول مالیاتی به شرح ماده 147 و 148 قانون مالیاتهای مستقیم و با عنایت به مقاد ماده 143 قانون یاد شده به عنوان هزینه‌های قابل قبول مالیاتی تلقی نمی‌گردد.

۴- هزینه بازخرید مرخصی کارکنان:
وجوه پرداختی یا تخصیصی بابت بازخرید مرخصی کارکنان وفق مقررات موضوعه مشمول مالیات حقوق می‌باشد و در صورت پرداخت به استناد بند 2 ماده 148 ق.م. به عنوان هزینه قابل قبول مالیاتی تلقی می‌گردد. در ضمن وجود پرداختی بابت بازخرید مرخصی کارکنان به استناد بند 5 ماده 91 صرفا در صورت پرداخت در زمان بازنشستگی یا از کارافتادگی مشمول مالیات حقوق نمی‌باشد.

۵- زیان تسعیر ارز:
زیان حاصل از تسعیر دارائی‌ها و بدھی‌های ارزی که بر اساس متدال حسابداری محاسبه شده باشد، مشروط بر اتخاذ یک روش یکنواخت طی سالهای مختلف توسط مودی، جزء هزینه‌های قابل قبول می‌باشد.

۶- مالیات و عوارض موضوع قانون موسوم به تجمعی عوارض:
طبق تبصره 2 ماده 6 قانون موسوم به تجمعی عوارض تولید کنندگان کالاهای موضوع ماده 3 و همچنین ارائه دهنده خدمات موضوع ماده 4 قانون مذکور مکلفند مالیات و عوارض موضوعه را در مبادی تولید یا ارائه خدمات با درج در سند فروش از خریداران کالا یا خدمات اخذ و به حساب‌های تعیین شده واریز نمایند. نظر به اینکه خریداران کالا یا خدمات، مالیات و عوارض مذکور را پرداخت می‌نمایند، مبالغ مذکور به عنوان هزینه قابل قبول تولید کننده یا ارائه دهنده خدمات نمی‌باشد.

۷- هزینه‌ها یا پرداختهای مشمول مالیات تکلیفی:
در خصوص هزینه‌ها و وجوده پرداخت شده توسط اشخاص که وفق مقررات قانونی مشمول کسر و پرداخت مالیات تکلیفی می‌باشند، عدم پذیرش هزینه‌های مذکور صرفا به دلیل عدم کسر مالیات تکلیفی (به استثنای موارد مصرح در آیینه نامه اجرائی موضوع بند 8 ماده 148 قانون مالیاتهای مستقیم موضوع بخشنامه شماره 24408 مورخ 7/8/1381 سازمان امور مالیاتی کشور) صحیح نمی‌باشد.

8- پاداش هیأت مدیره:

پرداخت پاداش هیأت مدیره مصوب مجمع عمومی شرکت‌ها با عنایت به مفاد مواد 239 و 241 قانون تجارت از محل سود خالص قابل تقسیم انجام می‌پذیرد، لذا پاداش مذکور نمی‌تواند در زمرة هزینه‌های قابل قبول تلقی گردد. بدیهی است در هر صورت پاداش اعضاء حقیقی هیأت مدیره (اعم از موظف و غیر موظف) با رعایت مقررات مالیاتی مشمول کسر مالیات حقوق می‌باشد که در هر صورت عدم اقدام توسط شرکت، واحد مالیاتی نسبت به مطالبه مالیات و جرائم متعلقه اقدام نماید.

9- پرداختهای انجام شده طبق قوانین بودجه سالانه کشور:

در مواردیکه به موجب قوانین مصوب اشخاص مکلف به پرداخت وجوهی در وجه خزانه یا سایر مراجعی که قانونگذار ذکر نماید، باشند چنانچه طبق قانون مذکور یا سایر قوانین به عنوان هزینه قابل قبول اعلام شود و یا از مأخذ درآمد مشمول مالیات قابل وصول باشد، در این صورت بر اساس قسمت اخیر ماده 147 قانون مالیاتهای مستقیم وجوه پرداختی مذکور به عنوان هزینه قابل قبول سال پرداخت تلقی و یا به استناد تبصره 5 ماده 105 از درآمد مشمول مالیات اشخاص قابل کسر خواهد بود. در غیر این صورت به عنوان هزینه قابل قبول تلقی نخواهد شد.

10- درآمد حاصل از فروش حق تقدم سهام شرکتهای خارج از بورس:

الف: در اجرای تبصره 2 ماده 143 ق.م. ارزش اسمی حق تقدم سهام در شرکتهای خارج از بورس جهت محاسبه مالیات نقل و انتقال، ارزش اسمی سهام یا سهم الشرکه اصلی آن می‌باشد.

ب: درآمد حاصل از صرف سهام:

1- ب- درآمد حاصل از صرف سهام ناشی از سلب حق تقدم سهامداران (شرکتهای پذیرفته شده در بورس و سایر شرکتها) در صورتی که مبلغ مذکور در دفاتر به حساب سهامداران قبلی (سهامدارانی که از آنها سلب حق تقدم شده است) منظور گردد و متعاقباً به صورت نقد پرداخت یا صرف افزایش سرمایه به نام سهامداران قبلی شود، حسب مورد مشمول مقررات تبصره 2 و 3 ماده 143 ق.م. م. خواهد بود.

2- ب- درآمد حاصل از صرف سهام شرکتهای خارج از بورس که به صورت اندوخته در حسابهای شرکت ثبت و به درآمد سهامداران تعلق دارد طبق مقررات ماده 105 قانون مالیاتهای مستقیم مشمول مالیات می‌باشد.

3- ب- درآمد حاصل از صرف سهام شرکتهای پذیرفته شده در بورس در صورتی که سهام آنها طبق مقررات و با مجوز بورس در خارج از بورس عرضه و به فروش برسد مشمول مقررات تبصره 3 ماده 143 ق.م. م. خواهد بود. در غیر اینصورت درآمد حاصله طبق مقررات ماده 105 قانون مالیاتهای مستقیم مشمول مالیات می‌باشد.

ج- در صورتی که تمام یا قسمتی از معاملات سهام و حق تقدم سهام شرکتهای پذیرفته شده در بورس، از طریق کارگزاران بورس انجام نشده و نیز تشریفات این معامله در دفتر سازمان بورس و اتفاق پایاپای ثبت نشده باشد بخشودگی مالیات موضوع ماده 143 ق.م. م. به عملکرد سال مزبور تعلق نمی‌گیرد.

11- معافیت موضوع ماده 138 ق.م. م:

به استناد ماده 138 ق.م. آن قسمت از سود ابرازی شرکتهای تعاونی و خصوصی که برای توسعه و بازسازی و نوسازی یا تکمیل واحدهای موجود صنعتی و معدنی خود یا ایجاد واحدهای جدید صنعتی یا معدنی در آن سال مصرف (هزینه) گردد با رعایت کلیه شرایط مقرر در ماده مذکور از 50% مالیات متعلقه موضوع ماده 105 ق.م. م معاف خواهد بود. مبالغ مصرف شده (هزینه شده) بابت توسعه و تکمیل و ... در هر سال نسبت به کل سود ابرازی اعم از معاف و غیر معاف قابل اعمال می‌باشد.

12- ذخیره (اندوخته) طرح و توسعه موضوع ماده 138 ق.م. م قبل از اصلاحیه 1380/11/27:

مودیانیکه در اجرای مقررات ماده 138 قانون مالیاتهای مستقیم قبل از اصلاحیه مورخ 1380/11/27 و با رعایت بند 8 بخشنامه شماره 211/7041/14/12/71197 سازمان امور مالیاتی کشور برای سوابع 1381 و به بعد نسبت به ایجاد ذخیره طرح و توسعه اقدام نموده اند در صورت تخلف از شرایط مقرر در ماده مذکور مشمول مالیات و جرایم متعلق مطابق مقررات تبصره 2 ماده 138 قبل از اصلاحیه خواهند بود.

13- مطالبه 5% مالیات تکلیفی از پیمانکاران خارجی:

قراردادهای پیمانکاری اشخاص حقوقی خارجی و موسسات مقیم خارج از ایران موضوع بند الف ماده 107 ق.م. م. که از تاریخ 1/1/82 به بعد منعقد شده باشند و دارای شعبه یا نمایندگی در ایران نباشند مشمول کسر 5 درصد مالیات تکلیفی موضوع ماده 104 ق.م. م. خواهند بود.

14- مطالبه 5% مالیات در ارتباط با قراردادهای اجتناب از اخذ مالیات مضاعف:

در ارتباط با مالیات اشخاص حقوقی که مشمول قراردادهای اجتناب از اخذ مالیات مضاعف می‌گردد یادآور می‌شود 25 درصد مالیات اشخاص حقوقی موضوع ماده 105 قانون مالیاتهای مستقیم مالیات شخص حقوقی بوده لذا تلقی آن به عنوان مالیات سهامداران فاقد وجاهت قانونی می‌باشد.

15- هزینه های قابل قبول سالانه قبل:

هزینه های قابل قبول که به هر دلیل خارج از اختیار مودی در سال مالیاتی مورد رسیدگی تحقق می یابد به استناد بند 27 ماده 148 ق.م.م به عنوان هزینه قابل قبول مالیاتی تلقی می گردد.

16- وجود اداره شده:

نظر به اینکه مانده وجود اداره شده نزد بانکها سپرده بانکی تلقی نمی گردد بنابراین سود دریافتی ناشی از وجود اداره شده نزد بانکهای ایرانی یا موسسات اعتباری غیر بانکی مجاز، مشمول معافیت موضوع بند 2 ماده 145 قانون مالیاتهای مستقیم نخواهد بود.

علی اکبر عرب مازار

<https://ravihesab.com>

موسسه آموزشی راوی حساب